

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Романенко І.Д.
ст.гр. ОСПзмл-21

Готельне господарство формує матеріальну основу туристичної галузі, несе в собі економічний та соціальний потенціал, а тому його ефективний розвиток є стратегічно важливим напрямком для розвитку національної економіки.

Діяльність підприємств готельного господарства та економічні механізми їх функціонування в ринковому середовищі, а також окремі операції готельного господарства, що підлягають обліковому відображенню, є об'єктом дослідження багатьох вчених та дослідників, зокрема таких, як Ю.А. Маначинська, Я.О. Остапенко, О.М. Чабанюк, О.Л. Шільвінська та інші. Не зважаючи на значні наукові здобутки у даній галузі зміна ринкових реалій та нормативно-правового регулювання вимагають відповідних уточнень методики обліку такої діяльності, що визначає актуальність і мету нашого дослідження.

Господарська діяльність у сфері надання готельних послуг регулюється низкою законодавчих і нормативних документів. Відповідно до ст. 22 Закону України „Про туризм” за договором на готельне обслуговування одна сторона (готель або інший суб'єкт, що надає послуги з розміщення) зобов'язується за дорученням іншої сторони (проживаючого) надати послуги з тимчасового проживання (ночівлі) у спеціально обладнаному жилу приміщенні (номері), виконати або організувати виконання інших визначених договором на готельне обслуговування послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням, а проживаючий зобов'язується сплатити за ці послуги встановлену плату.

До послуг, пов'язаних із тимчасовим розміщенням, належать послуги з обслуговування жилого приміщення (номера), харчування (ресторанного обслуговування), збереження майна і багажу проживаючого, а також інші послуги, надані залежно від категорії готелю.

Користування готелями, надання та обсяг готельних послуг регулюються Правилами користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг.

Готельна послуга – це дії (операції) підприємства з розміщення споживача шляхом надання номера (місця) для тимчасового проживання в готелі, а також інша діяльність, пов'язана з розміщенням та тимчасовим проживанням. Готельна послуга складається з основних та додаткових послуг, що надаються споживачу відповідно до категорії готелю. Без згоди споживача (замовника) готель не має права надавати додаткові послуги, які не включено у договір. Споживач (замовник) має право відмовитися від оплати таких послуг, а у разі їх оплати готель зобов'язаний повернути сплачену суму. Крім цього, забороняється обумовлювати виконання одних послуг наданням інших.

Порядком надання послуг з тимчасового розміщення готелі поділяють на колективні, з кількістю місць 10 і більше, та індивідуальні, в яких за плату або безоплатно надається менше 10 місць.

Господарська діяльність з надання готельних послуг не потребує отримання ліцензії оскільки такі послуги виключено з переліку видів діяльності, що підлягають ліцензуванню ст. 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». Також немає необхідності придбавати торговий патент при наданні таких послуг, оскільки їх немає в Переліку платних побутових послуг, на провадження діяльності з надання яких придбавається торговий патент.

Згідно із Законом України "Про туризм" готельні послуги, що включаються до туристичного продукту, підлягають обов'язковій сертифікації. Рівень якості таких послуг підтверджується сертифікатами. Правила обов'язкової сертифікації послуг з тимчасового розміщення встановлюють процедуру проведення обов'язкової сертифікації таких послуг стосовно безпеки для життя та здоров'я людей, захисту їхнього майна та охорони довкілля.

Об'єктами обов'язкової сертифікації є послуги з розміщення, що надаються суб'єктами туристичної діяльності в колективних та індивідуальних засобах розміщення (готелях, молодіжних туристичних базах і гірських притулках, кемпінгах та майданчиках для автофургонів, дитячих та студентських літніх таборів, центрах та будинках відпочинку та ін.).

Для отримання готелем певної категорії передбачено проведення добровільної сертифікації. Категорія готелів позначається зірками, найвища категорія готелю – 5 зірок, мотелю – 4 зірки. Вимоги

до рівня матеріально-технічного забезпечення та якості обслуговування для готелів певних категорій визначені ГОСТ.

Витрати на придбання ліцензії і сертифікацію готельних послуг включаються до складу витрат при їх придбанні. У бухгалтерському обліку сертифікати терміном дії більше 1 року обліковуються як нематеріальні активи (П(С)БО 8), менше року — списуються на витрати при придбанні.

Література:

1. Лучко М.Р. Бухгалтерський облік в умовах інфляції // Бухгалтерський облік і аудит. – 1994. – Випуск 1. – С.11-14
2. Лучко, М. Р. Питання консолідованої фінансової звітності в контексті реформування бухгалтерського обліку в Україні // Фінанси, 2006. – Випуск 8. – С. 75-83
3. Яцишин, С.Р. Аспекти формування облікової політики підприємства // Економічні науки. Збірник наукових праць.Серія «Облік і фінанси». – 2011. – Випуск 8 (29). Ч.4. – С. 491-498